

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 28 [2600]. ВІВТОРОК, 6 БЕРЕЗНЯ 1979 РОКУ. ● Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

КОМСОМОЛ — СІЛЬСЬКІЙ ШКОЛІ

Однією з найважливіших частин комуністичного виховання підрастаючого покоління є шефство комсомолу над сільськими школами. Багатий досвід розвитку цього руху нагромадили комсомольські організації нашої області.

У ході Всесоюзного соціалістичного змагання за поліпшення умов роботи сільської загальноосвітньої школи комсомольські організації Кіровоградщини постійно дбають про завершення переходу на кабінетну систему. Нині це зроблено в багатьох середніх і восьмирічних школах.

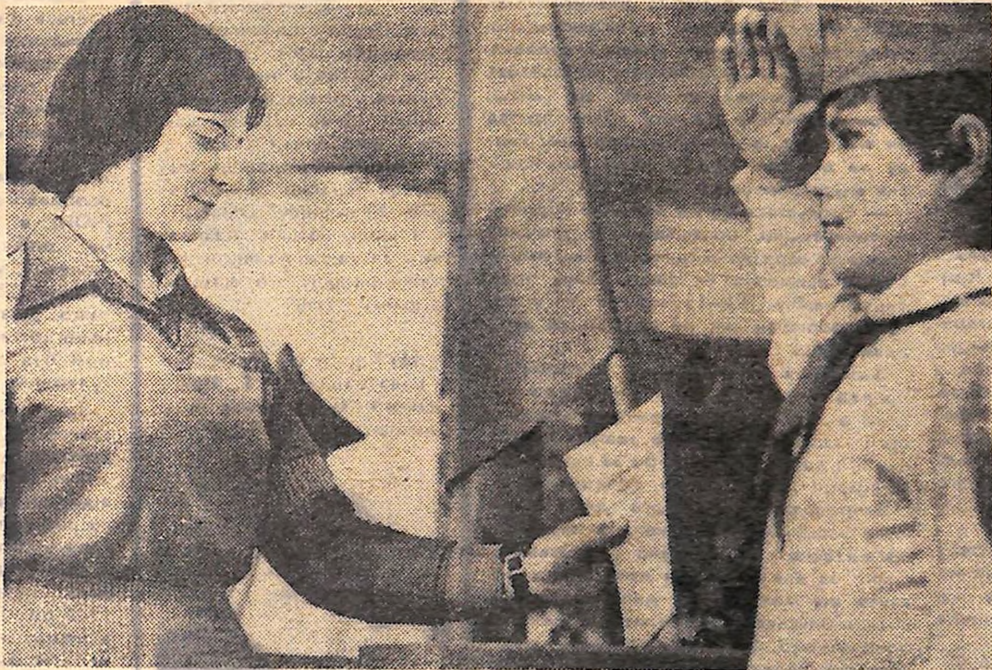
Предметом особливої турботи комітетів комсомолу промислових підприємств, колективів, установ області є добір кращих комсомольців для роботи з піонерками. Головні завдання піонерських вожацько-виробничників — виховувати у своїх підшефних повагу до трудових традицій робітничого класу і колективізму, професійної роботи.

Комсомольські організації взяли активну участь у двомісячній підготовці шкіл до нового навчального року. При цьому в поглядок спортивні майданчики, тисячі наочних посібників і книг. «Турбота про сільську школу — наша турбота» — такий девіз був у бійців студентського будівельного загону «Філолог» Кіровоградського невідомого, що працював на спорудженні «малого ГАМУ» — залізничної долини. Поширення Ремонт Стенішівської восьмирічної Бобриньської району, створення в районному центрі консультантського для випускників шкіл, які готуються до вступу у вузи поповнення власними книжками шкільної бібліотеки — ось практичний результат їхньої роботи.

Тракторна бригада двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова стала кузницею підготовки молодих механізаторів з учорашніх випускників школи. З ініціативи комітету комсомолу шкільна для старшокласників організовано вивчення курсу «Основи теорії машин». Веде його головний зоотехнік, член бюро райкому комсомолу Віталій Кобзар. Поряд з теоретичними заняттями, читанням лекцій старшокласники практично застосовують з роботою дозор на тваринницьких комплексах.

Разом з тим міським, райкомом ЛКСМУ, первинні комсомольські організації в цій справі багато ще недоробляють. В Новоархангельському районі, наприклад, не виконали зобов'язань по створенню технічних гуртків у школах і добору їх керівників із числа молодих виробничників. В Онуфріївському районі протягом двох останніх років у школах не створили жодної спортивної секції, не залучили до керівництва ними вожатих-виробничників. Слабо займаються питанням участі комсомольських організацій у соціалістичному змаганні за подальше поліпшення умов роботи сільської загальноосвітньої школи Олександрійський, Устимівський, Голованівський райкоми комсомолу.

Організація громадськості на підданні допомоги сільській школі — одне з важливих завдань. Тут потрібен контакт партійних, профспілкових, господарських, комсомольських організацій, педагогічних колективів. Та ініціатором, душею всієї шефської роботи над школою повсюдно повинні стати комсомол.

ЩОБ КОЛОСИЛАСЯ НИВА

ЗНАМ'ЯНКА. Щосуботи в Будинку культури села Петрового збираються механізатори місцевого колгоспу «Шлях до комунізму». І щоразу вони ведуть мову про передовий досвід вирощування кукурудзи про шляхи підвищення врожайності соняшнику, збільшення віддачі кожного гектара бурякового поля. Всі вивчають будову певних машин, що надходять у господарство, а молоді механізатори детально знайомляться з основами грамотного господарювання, щоб у четвертому році десятиріччя закріпити минулорічні успіхи.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАЙОН. Перші дні весни зустріли в степу механізатори колгоспу імені Карла Маркса. Так, Володимир Болдаренко вивіз свій агрегат на поле озимої пшениці ще на світанку, щоб підживити мінеральними добривами якомога більшу площу, поки підійметься сонце і грунт підтає.

ПЕТРОВЕ. З нетерпінням че-

кає початку сівби тракторист колгоспу імені Леніна Василь Барбара. З нетерпінням, бо лише восени минулого року він повернувся з дійсної служби в рядах Радянської Армії. Пону довірили новий трактор Т-70С. Незабаром Василь класитиме в грунт насіння цукрових буряків, а тоді ціле літо доглядатиме посіви, адже комсомольці господарства візьмуть шефство над вирощуванням урожаю цукрових буряків та кукурудзи.

СВІТЛОВОДСЬК. У колгоспі імені Котовського весняні польові роботи планують почати під девізом: «Комуністи і комсомольці — на передньому краї боротьби за врожай». Тому завчасно склали і комплексний план усіх робіт. Кожен механізатор знає, на якому полі працюватиме, що буде сіяти, де кваліфікуватиме грунт. Так, комсомольці Григорій Ворошко та Олександр Болдаренко готуватимуть грунт і сіятимуть. Володимир Коваленко підвози-

тиме до агрегатів посівний матеріал, мінеральні добрива.

ОЛЕКСАНДРІВКА. Як і торік, знову вирощуватиме кукурудзу в рідному колгоспі «Іскра» комсомолец Григорій Чернявський. Хоча він ще зовсім молодий, але вже має в цій справі чималі досвід, зарекомендував себе дбайливим господарем ниви. Та інакше й не можна, адже Григорій — депутат районної Ради народних депутатів. Уже повністю готовий до роботи закріплений за ним трактор, давно полагоджено грунтообробну техніку.

ОЛЕКСАНДРІЯ. Вже не один рік триває наполеглива боротьба за перемогу в соціалістичному змаганні між колективами першої та другої тракторних бригад колгоспу імені Леніна, які очолюють кавалер ордена Леніна, Жовтневої Революції та Трудового Червоного Прапора П. М. Задеський і Д. І. Стасенко — кавалер тих же орденів. Трудове суперництво триває й нині, під час останньої підготовки до весняних польових робіт.

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ: СТИЛЬ РОБОТИ КОМІТЕТУ

Четвертий рік іде Всесоюзний огляд роботи міських і районних комсомольських організацій по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС. Огляд, під час якого тримають екзамен на якість внутрішньої діяльності, готовності виконати наказ партії комсомольські організації Кіровоградщини на чолі зі своїми комітетами. Вже

шість разів, за результатами шести кварталів п'ятирічки, підбирав підсумки огляду обком комсомолу. Чотири квартали з шести перехідний Червоний прапор ЦК ВЛКСМ «За успіхи в комуністичному вихованні молоді» завоювала Світловодська міська комсомольська організація.

ВАЖЕЛІ АКТИВНОЇ ПОЗИЦІЇ

«Сьогодні ти вступаєш до нашого дружного трудового колективу. Приймаючи цю почесну естафету з рук старшого покоління, своїм комуністичним ставленням до праці ти повинен примножувати славі трудові традиції заводу, віддавати всі сили, вміння, знання, горіння молодого серця в ім'я великої

і світлої мети — будівництва комунізму в нашій країні». Це слова з наказу ветеранів Дніпровського заводу твердих сплавів молодому поповненню. Після їх проголошення юнакам і дівчатам вручають, перше в житті, трудові книжки, робочі інструменти. Так щороку відбувається хвилюючий, урочистий і незбутий ритуал трудового виховання молоді підприємства — посвячення в робітники. Один лише момент у широкій комплексі заходів комітету комсомолу по вихованню гідної трудової зміни. Але сповнений він глибокого змісту, не-

се великий моральний та емоційний заряд. Саме народження урочистого ритуалу засвідчує те велике значення, якого комітет комсомолу заводу, комсомольська організація надають справі трудового виховання молоді.

Така увага до життєво важливого питання — характерна риса стилю внутрішньої роботи на Дніпровському заводі твердих сплавів, стилю діяльності комітетів комсомолу Світловодського району в цілому. Напрями зосередження зусиль чітко визначено комітетами комсомолу із самого початку п'ятирічки, із самого початку Всесоюзного огляду роботи комсомольських організацій по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС. Про головні з них і піде мова.

1. НАРОДЖЕННЯ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО

Не зважаючи на те, що це традицією, після звітно-виборчих зборів працівники міськкому комсомолу вирушають у ті комсомольські організації, де обрано нового секретаря або набатого оновився склад комітету. З цієї причини пер-

Глибоко схвилював молодь Кіровоградщини виступ Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва перед виборцями Бауманського виборчого округу міста Москви. До редакції надходять листи, в яких юнаки і дівчата схвалюють політику партії та уряду, діляться враженнями від виступу Леоніда Ілліча, планами на майбутнє.

НА БОРТЬБУ З ВІРАТАМИ

У виступі дорогого Леоніда Ілліча Брежнєва перед виборцями Бауманського виборчого округу знайшла рядки, що безпосередньо стосуються і нас, хліборобів. Говорячи про раціональне, ефективне використання виробленого, Леонід Ілліч підкреслює, що цей фактор має вирішальне значення і в сільському господарстві.

Минулого року ми одержали по 320 центнерів цукрових буряків з гектара. Цього року поведемо рішучу боротьбу з втратами і подолаємо 350-центнерний рубіж.

Л. КИЛИМНИК,
ланкова колгоспу імені
Калініна Новоархангельського району.

ВІДПОВІМО ДІЛОМ

З великою увагою прослухали робітники Кіровоградського заводу радіовиробів виступ Леоніда Ілліча Брежнєва перед виборцями Бауманського виборчого округу. Особливо, схвилювали слова про турботу партії про те, щоб кожна радянська людина могла відчувати свою причетність до державних справ, була впевнена, що її думка, її голос будуть почуті і враховані при виробництві великих і малих рішень.

Подарунком нашої колективній виборам до Верховної Ради СРСР стало виконання плану першого кварталу до 1 березня 1979 року Бригада зобов'язалась виконати річний план до другої річниці Конституції СРСР. Наступне наше трудове досягнення буде відповіддю молодих заводчан на вимогу партії працювати продуктивніше, якісніше, економити матеріали, не марнувати час.

В. РЯБЧЕНКО,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади регулювальників радіотелеапаратури Кіровоградського заводу радіовиробів.

(Закінчення на 2-й стор.)

Важелі активної позиції

(Продовження. Поч. на 1-й стор.).

Ший секретар міському Сергій Якименко звітає у колгосп імені Котовського. Мав намір подивитися, як новий комсомольський ватажок господарства Григорій Воробйов пов'язує обов'язки секретаря і роботу зоотехніка на тваринницькому комплексі. І зрозумів з першого візиту — хлопцеві необхідна допомога, з чого ще потрібно зиховувати організатора молоді.

Недодати сюди приїхав завідувач відділом комсомольських організацій міському Володимир Тиханський. Разом із Григорієм Воробйовим обійшов тваринницький комплекс, зустрівся і поговорив майже з усіма молодими працівниками. Для себе спочатку з'ясував одну загальну деталь. Є у молодих тваринників багато спільного: одні плани, завдання, одні труднощі і проблеми, ось тільки розв'язують чомусь їх нарізно.

— Послухай, Григорію, — звернувся заворг до секретаря комсомольської організації, — та у тебе ж тут мало не на долоні комсомольсько-молодіжний колектив.

— Що маєш на увазі? — недовірили спитав секретар.

— Молоді ж тут на комплексі... Лічиз? У комітеті комсомолу ще довго вивчали кандидатури майбутніх членів комсомольсько-молодіжного колективу. Того дня з цього приводу відбулася розмова з головою колгоспу Ф. С. Криворучком, секретарем партійної організації П. К. Запорожцем. Було б перебільшенням сказати, що пропозицію заворга і долова, і партія зустріли з радістю: мовляв, спасибі, що підказав. Але загомонили аргументами переконувати Тиханський. Останній, котрий переміг: вагання обох, був такий: у районі немає жодного комсомольсько-молодіжного колективу, який би не виконував соціалістичних зобов'язань.

— Дозедається йти на перестановку кадрів, — уже як остаточне рішення проголосив голова колгоспу. — Це не просто і не легко, — повчально закінчив думку.

Не просто і не легко. А хіба легко було міськомові комсомолу організувати перший комсомольсько-молодіжний колектив у будівельному управлінні «Цивільбуд»? Не один місяць затратили на це. А хіба просто появилися інші? З нальоту, як то кажуть, колектив не створиш. Ці думки заворг лише невисловленими — програма його відрядження була ще далеко не вичерпана. Побував він і в тракторній бригаді колгоспу імені Котовського. Та ж картина, що й на тваринницькому комплексі: чимало молодих механізаторів грудяться. Володимир Тиханський попросив зібрати членів комітету — не міг їхати з колгоспу, не поговоривши з ними, не заручившись їхньою підтримкою. На зустрічі доповів про аналіз розстановки молоді на виробництві, зроблений ним. І не нав'язливо, але переконливо підвів членів комітету до спільного висновку — створення комсомольсько-молодіжних колективів у господарстві відкладати надалі аж ніяк не можна.

До книги обліку відвідувань первинних комсомольських організацій, яку веде міськом комсомолу, Тиханський уже пізно ввечері того дня записав. Разом із членами комітету комсомольської організації колгоспу імені Котовського вирішили до кінця лютого створити комсомольсько-молодіжні колективи на тваринницькому комплексі і в тракторній бригаді. Заходи: розробити умови соціалістичного змагання, створити актив у колективах, провести паспортизацію, затвердити колективи на бюро.

Цілий день провів завідувач відділом комсомольських організацій у колгоспі імені Котовського. Не тільки тому, що там комсомольський ватажок зовсім недавно прийняв справи. На практиці працівники міському побачили — ефект їхніх перебувань у первинних комсомольських організаціях тим вищий, чим глибше вони можуть визначити стан справ на місцях. Поверхове знайомство призводить лише до поверхових висновків. Виходить, наче щось і робиш, а підрахуєш — нуль. Від порочної практики — за день побувати в трьох і більше організаціях відмовилися. Допускається можливість відвідати на більше двох. До стілько керівництва організаціями вийшов так званий виїзний день працівника міському комсомолу в первинну. Так, саме день, проїздом якого представник головного штабу комсомольської роботи району має змогу і повинен добросовісно, глибоко, всебічно вивчити стан діяльності первинної комсомольської організації, зробити її аналіз і, головне, подати практичну допомогу комітетові, комсомольському активу на місці. Словом, зробити все, щоб кожен приїзд чи візит працівника міському комсомолу на ділі послужив згодом поліпшенню внутрішнього життя.

— Стосується це не меншою мірою й малочисельних організацій, — уточнює перший секретар міському комсомолу Сергій Якименко. — Навіть якщо первинна налічує 10—15 чоловік — у неї свої проблеми, які не завжди за день розв'яжеш.

Запитання не риторичне. В ньому — погляд на позиції міському щодо роботи з первинними комсомольськими організаціями. Однакова увага і до великої, і до нечисленно, бо за кожною — конкретні молоді люди, комсомольці.

Запровадження виїзного дня працівника міському комсомолу в первинну організацію збиралося сподівання. Перш за все ці візди дали змогу виявити всі можливості для створення комсомольсько-молодіжних колективів. Законірно, що міськом разом з комітетами первинних організацій на місцях не обминає жодної ситуації, сприятливої для цього. А в результаті — щорічно кількість комсомольсько-молодіжних колективів зростає. Ось статистичні дані з початку п'ятиріччя. 1976 рік — у районі 111 комсомольсько-молодіжних колективів, 1977 рік — 124, 1978 рік — 132.

...Згадує аргумент, яким завідувач відділом комсомольських організацій міському комсомолу звітував у колгоспі імені Котовського: «В районі немає жодного комсомольсько-молодіжного колективу, який би не виконував соціалістичних зобов'язань». До цього слід додати, що чимало серед них у трудовому суперництві на захті п'ятиріччя утвердили своє ім'я добрими справами. Комсомольсько-молодіжні бригади М. Патрова із заводу чистих металів та В. Приступа з Дніпровського заводу таверних сплавів одними з перших є об'єкти рапортували про завершення виконання п'ятирічних завдань. Більшість комсомольсько-молодіжних бригад зобов'язалася план четвертого року п'ятиріччя виконати до 60-річчя комсомолу України, а п'ятиріччя — до 110-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Живуть, творять, діють у погодженні з вимогами часу комсомольсько-молодіжні бригади, зміни, дільниці, колективи Світловодського району. Бо до їх створення комітети підійшли не формально, а з почуттям високої відповідальності.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

У ПАЛАЦІ ДИТЯЧОЇ РАДОСТІ

Зовсім недавно гостинно по відкритих двері дитячий садок «Золотий промінь» комбінату «Кіровоградважбуд». Щоранку ведуть своїх онуків і внучат бабусі та дідусі. І вже до вечора це стіхає тут дитячий галас.

Весело, дружно живуть малюки в садку. Світлоприміщення, цікаві книжки та іграшки, охорона їдальня, білосніжна постіль — усе це створює домашній запиток, вабить дітей.

З першого дня, працюючи у дитсадку виконавцями комсомолу. Світлана Бронська і Ганна Анколасенко. Натіди, добрі, вони протягом цілого дня заміняють хлопчиків і дівчаткам їхніх мам. До кожного свята разом з малюками розумують пісні, вірші, танці. Дуже люблять діти брати участь у конкурсах на кращий малюнок, іграшки з пластиліну чи вишиті серветки.

І якщо батьки називають дитсадок палацом дитячої радості, то, мабуть, у цьому є сенс.

На фото О. Плузінка (зліва направо): Г. Миколаєнко і С. Бронська обговорюють роботу.

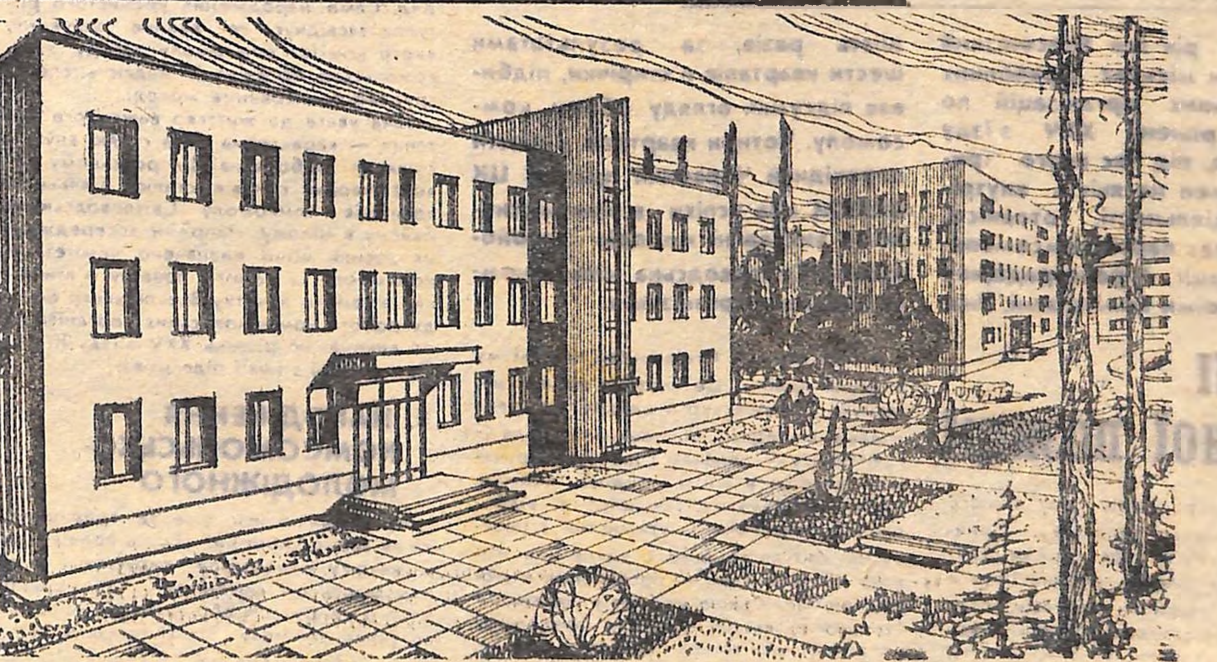

ДЛЯ ВАС, МЕХАНІЗАТОРИ

Колектив Кіровоградського філіалу інституту «Укр. міськбудпроект» закінчив розробку документації на спорудження нових навчальних корпусів Бобринецького, Гайворонського та Оніківського (Маловисіський район) сільських профтехучилищ.

Поруч навчальних корпусів планується збудувати гуртожитки, виробничі майстерні, спортзали, житлові будинки для викладачів. Передбачається також облаштувати спортмайданчики на території закладів.

На малюнку архітектора А. О. СИДОРЕНКА зображено загальний вигляд нового навчального корпусу Оніківського профтехучилища.

БІБЛІОТЕЧКА

«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

ЧЕРВОНІ ВІХИ

ції обох повітів були ще не зміцнілими, ослаблени втратами на фронтах громадянської війни і в підпільній боротьбі. В осередках бракувало міцного пролетарського ядра. Навіть у 1921 році Єлисаветградській міській комсомольській організації не вдається повністю охопити своїм впливом молоді колишнього заводу Єльзорт (тепер завод «Червона зірка» — В. К.), хоча це підприємство було основою пролетарської бази краю. Та в результаті зростання авторитету комсомолу і поглибленої масово-роз'яснювальної роботи в молодіжному середовищі тут у травні 1922 року організується заводський комсомольський осередок. Одночасно такий же виникає на колишньому заводі Бургарда (тепер завод «Більшовик»).

Червень 1922 року. У Єлисаветграді скликається перша загальноміська конференція металістів. Вона пройшла під безпосереднім керівництвом комсомолу, що здружила юнь комсомольських осередків з неспілковою молоддю. На місцевих підприємствах спостерігається помітне зростання комсомольських лав.

На цей період припадає початок комсомольської юності майбутнього російського радянського письменника-публіциста Євгена Поповкіна. Він без вагання змінив убитого з куркульського обрізу в Кам'янці секретаря місцевого комсомольського осередку Івана Стоднова. Саме тут Євген Охримович пройшов справжню школу комсомольського гарту і гострої класової боротьби, про що він пізніше з художньою яскравістю і правдивою достовірністю повідає нашим сучасникам у відомих широкому загалу романах «Большой разлив», «Сім'я Рубанюків» та інших талановитих творів.

У Новомірогородському районному історико-краєзнавчому музеї є стенд з матеріалами про нашого славного земляка. В житті радянських людей Є. Ю. Поповкін залишив помітний слід як своєю активною громадсько-політичною діяльністю, так і видатними художніми творами.

Головною турботою комсомолу в цей період стало професійне навчання молодих робітників. Крім створеної при заводі «ЧЗР» школи ФЗР відкривається ще один професійний навчальний заклад — «Пищевкус».

Місцева промисловість відчувала новий приплив робочої сили. Серед молоді, як і дорослого населення, різко скорочується безробіття, зростає матеріальний і культурно-освітній рівень трудящих. В Єлисаветградському окрузі комсомольські організації під керівництвом місцевих партійних комітетів створюють і зміцнюють базу для подальшого розвитку політико-освітньої роботи. Чи не найпопулярнішими у молодіжному середовищі тоді був лозунг: «Призвисть молодих зубами граніт науки!»

(Далі буде).

(Продовження. Початок у «Молодому комунарі» за 3, 10, 17 лютого).

**На
ліній
читач-
газета**

**З ПОЧАТКУ
РОКУ РЕДАКЦІЯ
ОТРИМАЛА
1019 ЛИСТІВ**

СЛУЖБА СЕРВІСУ

В ЄДИНОМУ РИТМІ

Ще й року не минуло як комсомолки Галія Мамренко, Наталя Красна, Люда Логвиненко проходили практику в Маловисківському райпобуткомбінаті, у бригаді по шиттю верхнього чоловічого одягу, яку очолює Надія Григорівна Мессера.

Зарекомендували вони себе старанними, дотепними ученицями. Отож листку про те, що дівчата мають бажання по закінченні профтехучилища взяти направлення саме в цей комбінат, у бригаді сиринили з радістю. Старші господарки швачки Людмила Мильована, Людмила Лришко, трудовий стаж яких понад 20 років, не залишають поза увагою юних колеги. Вони завжди допомагають їм щирим словом, з батьківською увагою стежать за їхньою роботою.

— Цінними для нас є поради старших товаришів, — каже секретар комсомольської організації Галія Мамренко. — Час іде невпинно, змінюються

люди, зростають запити замовників. Тому радімо з досвідченими колегами, із закрийником Феліксом Пилиповичем Гарлицьким. Ми працюємо за бригадним методом, де праця одного зливається з працею всього колективу.

Хвилювались дівчата й тоді, коли підписували договір на трудове суперництво. Хотілося з перших днів увійти в трудовий ритм бригади, яка вже не один рік упевнено вдержує першість по райпобуткомбінату. План четвертого року п'ятирічки бригади зобов'язалась виконати до Дня Конституції СРСР і робить усе для того, щоб слова дотримати. Свідченням цього є те, що з планом першого кварталу нинішнього року вона справилася ще 8 лютого. Цей успіх колектив присвятив знаменній події в житті кожної радянської людини — виборам до Верховної Ради Союзу РСР.

Г. ПРОДАНЧУК.
м. Мала Виска.

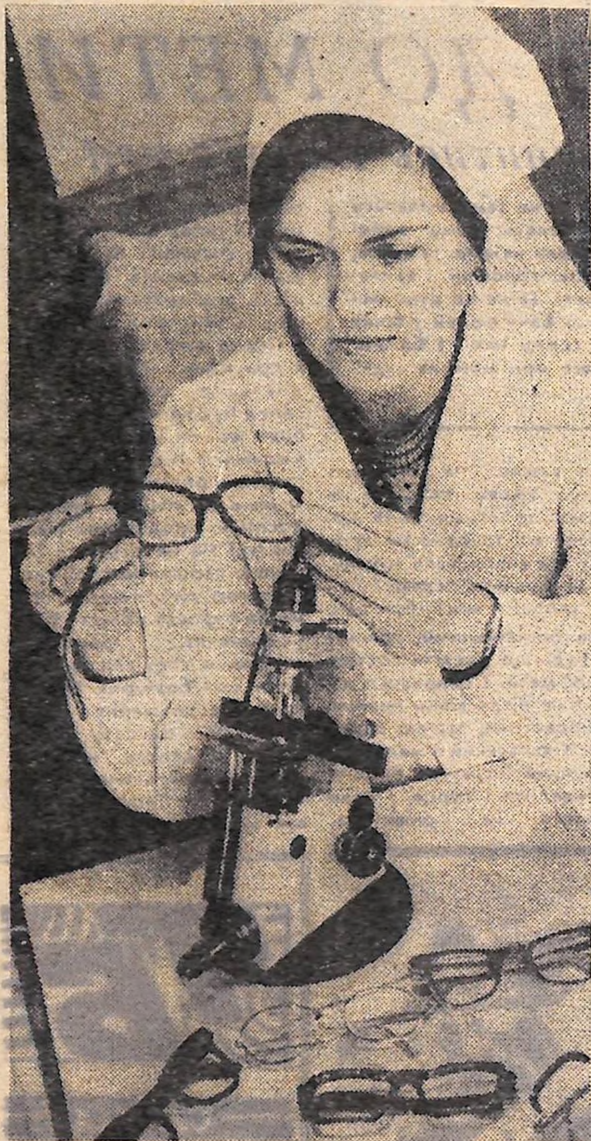
«Спасибі за увагу»

Після закінчення середньої школи Алла БАЩЕНКО поїхала на навчання до Харкова. Незабаром, після закінчення всеосвітньої школи медичної оптики, повернулася в рідне селище Добровеличківку.

Щодня десятки «дядьних» відвідувачів «Медтехніки» кажуть молодій працівниці А. Башченко: «Спасибі за увагу», «Щиро вдячні вам за пораду».

Уважність і чуйність — це характерні риси, що визначають кожен трудовий день Алли.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

ЗАПРОШУЄМО ДО РОЗМОВИ

НА ЧАРКУ... ЧАЮ

Коліс, назі молоді батьки, дідуся та бабусі, клучучи одне одного в гості, казали: «Приходьте до нас на чайку чаю». Сьогодні від дев'ятинадцятирічних можеш почути таке: «Старий, заглянь до мене. Є чашка пляшка коньяку».

Я вже не кажу про те, що, мабуть, було б дуже дивно спостерігати таку картину. В кафе увечері зайшла група екстравагантних хлопців і дівчат у джинсах і модерних куртках, усіяла за столики і поклікала офіціанта: «Гарсон! Будь ласка, десять склянок чаю...»

Справді, вино і горілка

досить таки часто витискують безалкогольні напої навіть із сімейних традицій. Адже, навіть справляючи день народження шістнадцятирічному чаду, батьки закуповують на цей день «безвинний» сухий й марочний вина.

Невже для того, щоб повеселитися, потрібно випити чашку горілки замість чарки чаю? Чому для «настрою» обов'язково треба остогратися?

Цікаво, якої думки щодо цього читачі «Молодого комунара»?

В. ВАСИЛЕНКО

ГОСТРИМ ПЕРОМ

ТРИ КІЛОМЕТРИ БАЙДУЖОСТІ

Ця трикілометрова дорога від села Веснянки до станції Помічна скоріше нагадує царство вибоїв, калюж, болота і грудомів. Не знаю, можливо, на ній і можна випробувувати нерви автогонщиків, але дітям, які добираються нею до школи, це не дуже до вподоби.

Звичайно, покрити її щебенем дазно можна було б, і про це вже говорилось на бригадних зборах... два роки тому. Кажуть, обцяного чекають три роки.

Чекатимемо. З нетерпінням. Власне, в цьому дописі мовиться не про три кілометри дороги, а про три кілометри байдужості нашого місцевого керівництва, яке аперто не хоче «помічати», що нам, веснянцям, цією дорогою, особливо навесні, до Помічної можна діставатися кіба що на всюдиході. Але що ж дешевше — засилати дорогу жорсткою, чи придбати всюдихід?

Г. КОНДРАТЕНКО.
с. Веснянка, Добровеличківського району.

Близько сотні юнаків і дівчат відгукнулися на матеріал «Дівоча гордість, яка вона!», вміщений у газеті за 30 січня цього року.

Любов і гордість. Як часто ці поняття стоять поруч! Якось в одному місті тринадцятьом чоловікам-холостякам роздали анкети, які починалися із запитання: «Якби у вас був вибір, кому б ви віддали перевагу — Тетяні Ларині чи комусь із героїнь, зіграних зарубіжними кінозірками?» Деякі холостяки підкреслили ім'я «старомодної» пушкінської героїні. Хоча Тетяна першою написала листа Онегину, та все ж вона лишилася навіки символом цнотливості і жіночності. Чому? Бо знала і вірила в Онегіна: «...но мене порокуй ваша честь і смело ей себе зверяю...» Інстинктивно відчула Тетяна чесне, добре серце Онегіна, яке, на жаль, не здатне було відповісти на її любов.

Отож правильно багато дівчат вважають у своїх листах до редакції газети «Молодий комунар», що, посилаючись на Тетяну Ларину, не можна відповісти категорично — чи можна освідчитися першою в коханні? До кожної людини треба підходити по-різному. Все залежить від того, якою людиною є та й образець, чи гідний він твого довіря. Але хіба мірило дівочої гордості тільки в тому, щоб не бути гордою перед хлопцями чи щоб не освідчитися першою в коханні? А самій собі гордість не потрібна?

Я хочу застерогти вас, дівчата, від помилок, за які доводиться дуже до-

рого розплачуватись. Щастям, радістю, здоров'ям, а інколи й життям. В. О. Сухомилинський почав молодість, що кохання людське повинне бути не тільки красивим, відданим, вірним, а й мудрим і обачливим, пильним і розбірливим. І тільки тоді, коли воно буде мудрим і обачливим, воно може бути щасливим і красивим. Бути ха-

для самого себе. Щоб він став людиною. Важко мені було, та я добилася свого. І ось почав він приходити до мене поради, як далі жити, дякувати за те, що спрямувала його на вірний шлях. Він пообіцяв кинути пияти взагалі. Я знаю, що він дотримає слова, бо я вірю йому і кохаю його...»

Отже, правильно вважає

магнітофон, усі почали танцювати, співати пісень. Якось непомітно вимкнули світло, і хтось неслухняним язиком став пропонувати мені вічну дружбу. Потім... Удома я збрехала, що злякалась повертатися додому пізно і лишилась ночувати у подружки. Мати нічого не помітила. Ми стали часто збиратися гуртом, хиталися по парках,

від спорту. Спробуйте самі стати такою людиною, яка подобається вам, і ви будете цікавими для людей — і для хлопців і для дівчат.

Так, любов — основне в житті дівчини, жінки. Але бувають моменти, коли вона, зрозумівши, що нелюбима повинна, стиснувши зуби і серце, піти, розірвавши все і зберігши власну гідність. І це повинні знати дівчата. Тоді менше буде трагедій і юності. Треба зміти лишитися людиною й тоді, коли віддали перевагу іншій.

У шістнадцять років, коли тридцятирічна жінка здається вже старою, рідко серйозно замислюється над тим, що честь треба берегти змолоду, що і в сорок ти ще будеш жінкою з тими ж прагненнями. В шістнадцять часто здається, що коли сьогодні, зараз же нема успіху і щастя, то його ніколи не буде, що його треба завоювати будь-що. І тоді для найбільш слабких усі засоби здаються придатними. В шістнадцять часто дівчата, що хлопці, стаючи чоловіками, одружуються з менш помітними, з недоступними.

Справжнє кохання передбачає визнання в коханому особистості, вимагає рівності і взаємності. Не відміну від захоплення, справжнє кохання — не скороминуще почуття, а стала людська прихильність, випробувана часом, відстанню і життєвими труднощами, перевірена

практикою міцних дружніх взаємин. Труднощі лише загартовують, посилюють його. Про це яскраво писав К. Маркс у листі до Жанні Маркс: «Досить тільки відстані роз'єднати нас, і я тут же переконуюсь, що час послужив моїй любові тільки для того, для чого сонце і дощ служать рослині — для росту. Моя любов до тебе, досить тобі опинитися далеко від мене, виступає такою, якою вона є насправді — у вигляді вельетня; в ній зосереджується вся моя духовна енергія і вся сила моїх почуттів. Я знову відчуваю себе людиною в повному розумінні слова, бо переживаю величезну пристрасть». (К. Маркс і Ф. Енгельс. Твори, т. 29, стор. 419).

Любов треба здобути, створити, вирізьбити. В душі дівчини повинна жити жінка — володар і покровитель у коханні, сила, яка виховує справжнього чоловіка. «Кохання людське — це висока людська культура. По тому, як людина любить, можна зробити безпомилковий висновок про те, яка вона людина. Тому що в коханні найбільш яскраво виявляється відповідальність за майбутнє нашого суспільства, за його моральні підвалини». (В. О. Сухомилинський, Батьківська педагогіка, стор. 251).

Сьогодні, як і в усі віки, найбільше в дівчині ціниться гордість. І скромність. І стриманість. І неприступність. Хай менше буде дівчат, у яких не розвинуте почуття власної гідності. Будьте гордими!

К. МАЛИЧЕНКО.
викладач Кіровоградського педагогічного інституту, кандидат педагогічних наук.

БУДЬТЕ ГОРДИМИ!

з'явом свого почуття, бути розбірливими, нагай перебірливими, — ось що він радить дівчатам. Я розповів одну коротеньку історію про те, чого може добитися дівчина з гордим, безкорисливим характером, про те, як самовіддане почуття врятувало коханого. Це сповідь дівчини, з якою я випадково познайомилась.

«Мені 17 років, а йому 20. Він кінчить технікум, а потім піде в армію. Пізніше року тому віддавав усе свій час танцям, випивкам, хотів кинути технікум. Я страждала від його неухайності і неповаги: він мені подобався. А він догадувався про це, знав, що я йому вибачу, і поводився, як йому хотілося. І тоді, зібравши свою волю, я відмовила йому, Генці, в дружбі, по-рвала з ним усіх стосунків. Генка здивувався, вперше замислився, чому я так учинила. Та була він дуже впевнений у собі і заявив, що я підійду до нього першою. Незважаючи на те, що він мені продовжував подобатися. Але я хотіла, щоб Генка став кра-цим, хай не для мене, для іншої, а перш за все

Ольга Абрамова з Кіровограда: «Дівоча гордість — це вироблений у тобі самий характер, який у житті потрібен. У кожній дівчині повинна бути дівоча гордість. Людина має вірити в себе, у своє краще майбутнє».

Якщо немає почуття дівочої гордості, то недалеко й до біди. Переді мною анонімний лист, як крик відчаю. Ось він:

«...На початку травня мені виповнилося 18 років. Моїй дочці був би сьогодні рік. Про все, що відбулося зі мною, що перетворило мене в матір, я повинна розповісти своїм ровесникам — тим, хто не рахується з дівочою гордістю, хто прагне дізнатися про все заборонене якнайраніше. Коли я вчилася у восьмому класі, до мене підійшла Алла, наймодніша дівчина в класі, і прошепотіла: «Мені сьогодні стукне шістнадцять. Буде вечірка». У призначену годину я постукала в її двері. Мене з усіма познайомили. Запросили до столу. До цього я не пила вина. Але мені налягло, що це, і як у тумані лунало: «Це ж легке, дзямське вино». Завели

чужих квартирах. Я знала й смак горілки. Перемінялися мої знайомі... Моя мати посивіла за тиждень, коли довідалась про нещастя зі мною. Донька моя народилася слабенькою і померла. І ось тепер, коли я лишилась одна в усьому світі, коли в моєму серці не залишилося краплини моєї минулої, дівочої радості, тепер, після приниження і ганьби, мені хочеться достукатися, докритися до тих дівчат, котрі хоч у чому-небудь можуть повторити мою долю з дурного розуму. Дівчата, зупиніться! Не вірте, що є легке вино, не вірте, що поняття «дівоча гордість» застаріло, відійшло в минуле».

Дуже хочеться щоб ви, дівчата, у своєму першому почутті не припинували своєї гідності. Але що ж робити, коли він тобі подобається, а не звертає уваги? Є один надійний засіб. Зробіть усе, що від вас залежить, щоб вам цікаво було жити. Незалежно від того, є любов чи її немає. Хай вам буде цікаво від книг, від науки,

Щодня на адресу редакції надходить багато листів. Юнаки і дівчата діляться своїми міркуваннями з того чи іншого питання, підказують нові теми, радять щодо смаків та уподобань. Але є серед численної пошти й листи іншого характеру — розпачливі, тривожні. Як ось від першокурсниці Кіровоградського будівельного технікуму Тетяни Г.

ництво Кіровоградського металургійного комбінату. Тут доріс до майстра, здобувши освіту у вашому ж технікумі. Почалася для мене пора випробувань на міцність власних сил і набутих знань, на вірність вибраній професії. Скажу відверто:

зруйноване фашистами місто. Починати довелося, як кажуть, «з нуля». На місці згорілих поступово виростали житлові масиви, там, де раніше нічого не стояло, закладалися фундаменти майбутніх чавуноливарного й агрегатного заводів, м'я-

певні роздуми. Пригадався одна недавня зустріч із давнім знайомим — І. А. Андрійовим. Починав він, як і я, з будівельного майданчика. Згодом перевели його в ремонтно-будівельне управління. І робота в приміщенні, і заробіток вищий. Та зрозумів незабаром Іван Андрійович, що не його то місце. «Думаю повернутися назад, на будівництво», — сказав мені. — Так буде краще, там я потрібніший». Як вирішив, так і зробив.

Тож я звертаюсь до тебе, Таню, до твоїх подруг, до всіх тих, кого об'єднав незабаром спільне ім'я — будівельник. Наша професія — одна з найдавніших у світі. Все — від єгипетських пірамід до сучасних споруд з бетону і скла — витвір людських рук. Уявляєте, ви закінчили роботу, але труд ваш живе на землі ще довго-довго! І коли ви знову повернетесь сюди, торкнетеся стіни будинку, теплої від весняного сонця, і з гордістю скажете своїм дітям чи внукам: «Це зробили ми».

Як і ти, Таню, ніхто не застрахований від невдач, вагань, побовань. Однак не на них орієнтуйся. До них просто треба бути готовим. Глянь навкруги — яке широке поле діяльності для тебе і твоїх ровесників! Партія та уряд дбають про те, аби забезпечити будівництво постійними високо-

кваліфікованими кадрами, вдосконалювати систему їхньої професійної підготовки, впроваджувати передові методи праці.

Нещодавно Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про заходи по дальшому поліпшенню підготовки кваліфікованих кадрів і закріпленню їх у будівництві». В ній, зокрема, передбачається створення випускникам професійно-технічних училищ належних виробничих умов, включати їх у кращі бригади, прикріплювати до них досвідчених наставників.

Ось про що повідає нам кадровий будівельник, людина досвідчена, всіма шанована. Звичайно, кожна професія по-своєму хороша. А ще краща — людина в роботі, роботі наполегливій, цілеспрямованій. Хочеться побажати дівчині компетентності, діловитості, завзятості. Бо саме від цих рис залежить успіх майбутньої справи.

Л. ВІЛЬЧИНСЬКА,
спікер «Молодого комунара».

ВІД РЕДАКЦІЇ: А що снажете ви, шановні читачі? Що б ви порадили Тетянці? Як шукаєте чи, може, вже знайшли ви свій шлях у житті з-поміж тисяч інших? Своїми думками ви можете поділитися на сторінках нашої газети. Запрошуємо до розмови.

СХОДЖЕННЯ ДО МЕТИ,

АБО ПРО ТЕ, ЧИ СУДИЛОСЯ ЗДІЙСНИТИСЬ ТАНИНІЙ МРІЇ

НЕВАЖКО зрозуміти дівчину, якій у ранній юності не вдалося знайти саму себе. Шкода, що в неповних вісімнадцять вона зазнала гіркоти розчарування. Але давайте поміркуємо: що спонукало дівчину до написання такого щирого, відвертого листа? Чи, може, не слід бити тривою? Може, краще заспокоїти себе дружкою: «Аби диплом у руки. Вчатися ж іншим?»

Очевидно, Таня не з такого десятка. Не матеріальна, а моральна сторона хвилює її над усе. Їй не байдуже, ким і якою людиною стане вона в майбутньому. Тим-то ми вирішили влаштувати зустріч для Тані. Можливо, це переконає дівчину в тому, що вибрана матерію спеціальність — одна з найпочесніших і най-

«...Навчаючись у школі, я ніколи не замислювалась над тим, куди піти вчитися. Думалося: мама порадить. Так воно й сталося: підказала ненька, та не те, про що я мріяла. І технікум наш хороший, і викладачі — люди розумні, розсудливі. Та не по душі мені професія будівельника. У снах бачу людей у білих халатах, зримо уявляю себе серед них. І боліше стискається серце від думки, що мрії мої не судилося здійснитися».

потрібніших на земній кулі. Про своє сходження до мети розповідає кавалер двох орденів Трудового Червоного Прапора, заслужений будівельник УРСР Михайло Корнійович Батистов:

— Я, як і Таня, послушав батьківської ради. І не шкодую. Відразу ж по закінченні семірічки пішов на будівельний майданчик. Було це в Долинській. Працював різноманітним, бетонником, арматурником. Після служби в армії поїхав на будів-

було важко. Не вистачало людей, умови праці були далеко не такими, як тепер, майже всі трудові процеси ми виконували вручну. Та не боялися переробитися хлопці з моєї бригади.

Були ініціативними, прагнучи будь-що досягти поставленої мети. І спорилися діло. Уже після війни прийшов у Кіровоград, заочно закінчив Харківський інженерно-технічний інститут. Кров'ю обливалося серце, коли дивився на понівечене,

сокомбінату і швейної фабрики. І тепер я можу з гордістю сказати: то великі щастя — ходити вулицями міста, відбудованого і зведеного власними руками.

Перед виходом на пенсію я працював керуючим будівельним трестом. І тоді серед будівельників багато було юнаків і дівчат. Вдивляючись у їхні обличчя, я старався розгадати, про що ж вони мріють? Чи зможуть достойно продовжити нашу справу? Чи не зігнуться під ношею перших незгод? І коли тепер зустрічаюся з ними на будовах області, бачу ініціативних, грамотних, упевнених спеціалістів, радість моя безмірна. Бо вони — продовження моєї людської гідності, мого життя, відданого нелегкій справі будівельника.

Твій лист, Таню, схвилював мене, викликав у мене

СОЛО НА УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТАХ ВИКОНУЄ ПИТИРЧИННИ ВОЛОДЯ БЛИЗНЮК. БАТЬКИ ХЛОПЧИКА, ЗА ПРОФЕСІЮ ПЕДАГОГІ, ОСЬ УЖЕ КІЛЬКА РОКІВ ГРАЮТЬ В АНСАМБЛІ НАРОДНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ПРИ КІРОВОГРАДСЬКОМУ БУДИНКУ ВЧИТЕЛЯ. КОЛИ СИНОВІ СПОВНИЛОСЬ ДВА РОКИ, ПОЧАЛИ ВОНИ БРАТИ ЙОГО НА РЕПЕТИЦІЇ. У ХЛОПЧИКА РАНО ВИВІЛИСЬ МУЗИКАЛЬНІ ЗДІБНОСТІ. НЕЩОДАВНЬ ВОЛОДЯ ДІВЮГ УДАВСЯ. ЗАСВІДЧИЛИ ПАЛІКІ БЛІЗНЕСИ ГЛЯДАЧИВ.

П'ЯНАДЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ ТЕАТРОВІ ПАЛАЦУ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ КОВТЯ (М. КІРОВОГРАД) ПРИСВОДИЛИ ЗВАННЯ НАРОДНОГО САМОДІЛЬНОГО. ВІДТОДІ ЧИНАЛО ЙОГО ВИКОНАННЯ ПЕРШОГО НА ПРОФЕСІОНАЛЬНУ СЦЕНУ. СКЛАД ТЕАТРУ ПОСТІЙНО ОНОВЛЮЄТЬСЯ. ОСАВНІ ТРАДИЦІЇ КОЛЕКТИВУ ПРОДОВЖУЮТЬ ПРИМНОЖУВАТИ НОВІ ЛЮБИТЕЛІ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА. ЯКИХ ГРУТУЄ РЕЖИСЕР Л. Ф. САДОВСЬКА. ЗАКОХАНА У СВОЮ СПРАВУ ЛЮДИНА.

Фото П. ЛАПІНЬ.

СПОРТ

БАСКЕТБОЛ. У Луцьку закінчився традиційний всеукраїнський турнір з баскетболу. В ньому брали участь команди дівчат 1962—1964 років народження з Києва, Одеси, Вінниці, Миколаєва, Ровно, Кіровограда. Добре

провели посидинки наші земляки — вихованці тренера Л. О. Вязовського з першої ОДШ обласного центру. Вони, після москвичок, забили другу шайбуку в'єдсталу.

ФУТБОЛ. Федерація футболу України затвердила календар ігор чемпіонату країни цього року для клубів другої зони. Ігри першого кола почнуться в суботу 31 березня. Цього дня «Зірка» грає в Миколаєві із «Суднобудівником». У середу 3 квітня кіровоградці в Ти-

располі зустрінуться із «Стартом». У неділю 8 квітня «Зірка» на своєму стадіоні прийматиме севастопольську «Атлантику». 12 квітня її гостями будуть спортсмени «Океану» з міста-героя Керчі.

Минулої неділі «Зірка» виступала в Болгарію, де зустрілася з командою «Добруджа» міста Толбухіна. Там вона провела заключну частину підготовчого періоду до сезону-79.

В. ШАБАЛІН.

КІРОВОГРАДЦІ — ЧЕМПІОНИ

У Ворошиловграді 28 лютого — 3 березня відбулася особисто-командна першість Центральної ради товариства «Молос» зі стрільби. Наші земляки втретє стали переможцями цих змагань, що дало їм

право на вічне зберігання перехідного кубка. На другому місці — чернігівці, на третьому — житомирці.

В особистій першості чемпіоном на круглому стенді став наш земляк майстер спорту Валерій Вільний. На траншейному стенді перше місце виборов чернігівський майстер спорту Ростислав Кукса, друге — наш земляк кандидат у

майстри спорту Віктор Макоєєв, третє — майстер спорту Віктор Юркович (Олександрія). Серед жінок третє місце посіла Маргарита Засць із Кіровограда. До змагань нашу команду готував тренер, почесний майстер спорту СРСР І. К. Вільний.

В. ТАТАРЧУК,

суддя першої категорії.

7 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Вогненні дороги». 3 серія. 10.10 — «Клуб кіноподорожніх». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм. 15.20 — «Співни москвичок». 15.50 — К. т. Для дітей. «Срібний дівочок». (К.д.) 16.10 — «Відпочивай, сурмачі». 16.40 — «Веселі потни». 16.55 — Урочисті збори, присвячені Міжнародному жіночому дню 8 Березня. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Завтра у світі». Міжнародний жіночий день 8 Березня. Виступають: голова Ради народних депутатів С. М. Чабаненко (К.д.). 19.10 — «Діти за дном». (К.д.). 19.20 — «Творчість юнк». Концерт виконавців Кіровоградської музичної школи № 1. (К.д.). 19.55 — Телефільм «Вогненні дороги». 4 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Вистава «Ці каріви звички». По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — До 1 після прем'єри. 11.15 — Док. фільм. 11.25 — «Солнечне тепло». 11.40 — «Шкільний екран». 10 клас. Українська література. 12.10 — «Республіканська фізико-математична школа». 15.55 — «Срібний дівочок». 16.20 — Док. телефільм. 16.40 — «Солнечне тепло». 16.55 — Урочисті збори, присвячені Міжнародному жіночому дню 8 Березня. В перерві — «Пісня єдиного друзів». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Концерт. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Антоніна Брагіна». 1 серія. По закінченні — новини.

8 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Вогненні до-

роги». 4 серія. 10.10 — Подорожніми наших мам. 10.25 — «Пісти — жінкам». 11.05 — Телефільм «Москвичка». 12.20 — «Телефільм для дітей». «По секрету всім світу». 1 і 2 серії. 14.25 — Концерт з творів Н. Штрауса. 14.55 — «Життя науки». 15.25 — «Пісти, дівчата!». 17.10 — На арені цирку. 17.55 — Мультифільми. 18.25 — Док. телефільм «Діалог про жінок». 19.30 — «Театральні зустрічі». 21.00 — «Час». 21.35 — «Голубий вогник». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Кінопрограма, присвячена Міжнародному жіночому дню. Телефільми. 11.00 — Пісні радянських композиторів. 11.45 — «Пташине молоко». 12.45 — Танцюють В. Каліновська і В. Круглова. 13.00 — «Я допоможу тобі, серце». Телефільм про академіка АМН СРСР Тетяну Соколінську. Праці Л. Т. Малу. 13.20 — Музичні вітання жінок. 14.10 — Чемпіонат СРСР з волейболу. 15.10 — Мультифільм для дітей. 16.05 — «Пісти». 16.35 — Фільм-вистава «Наташка-Полтавка». 18.10 — «Мамині свята». Концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Молодіжна розважальна передача. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Антоніна Брагіна». 2 серія. По закінченні — новини.

9 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Концерт. 9.30 — «Діти про звірів». 10.00 — «Діти нас бачили». 10.30 — «Рух без небезпек». 11.00 — «Ранкова пошта». 11.30 — «Раді і життя». 12.00 — Народні мелодії. 12.15 — «Здоров'я». 13.00 — «Розповіді про художників». 14.00 — Естрадинний концерт з НДР. 14.30 — «Наш край». Кінопрограма про Сибір і Далекий Схід. 15.20 — Фільм для дітей. «Дівчинка, я люблю я друзів». 16.35 — «Бесіда». III Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. 17.00 — Зустріч за вашим проханням. 17.45 — Музична програма. 18.15 — Мультифільми. 18.45 — «У світі тварин». 19.45 — «Радіальний Союз очима зарубіжних гостей». 20.05 — Телефільм мініатюр «13 стільців». 21.00 — «Час». 21.30 — Вечір московського цирку. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Народна». Телефільм. 10.45 — «Іван — селянський син». Ляльковий вистав. 11.30 — Концерт. 12.30 — О. Корнійчук «Сторінки моделі». Вистава. 14.00 — «Село і люди». 14.35 — Співачка Едіта П'єха. 15.20 — «Слава солдату». 16.10 — «3 Кобзареві криниці». Концерт. 16.55 — Телефільм «Великий приборочувач». 18.15 — «Т. Г. Шевченко — художник». 18.45 — «Неділний сувенір». 19.15 — «Актуальна камера». 19.45 — Кіномовія. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.40 — «Будівля». Фільм-вистава. По закінченні — новини.

10 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика для дітей. 9.00 — Градуєт балетів. 9.30 — «Будівельник». 10.00 — «Славні Радянському Союзу!». 11.00 — «В гостях у казки». 12.30 — «Славська година». 13.30 — «Музичний кіоск». 14.00 — «Тираж». «Спортлото». 14.15 — Док. фільм. 15.15 — О. Глазунів. Фрагменти з балету «Раймонда». 15.30 — «В будинку на Самолюбів». Фільм-вистава. 16.30 — «Клуб кіноподорожніх». 17.30 — Мультифільми. 18.00 — «Міжнародна панорама». 18.45 — Музична програма. 19.30 — Міжнародна зустріч з боксом: збірка Куби — збірка США. 21.00 — «Час». 21.35 — Запрошує концерт студія в Останіно. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Суботній репортаж». 10.45 — «Автомобіліст». 12.30 — «Катюшені кінозал». 13.30 — «Доброго нам здоров'я». 14.00 — Фільм «Гра». 15.05 — Фільм-концерт. «Рейс-прогулянка». 15.30 — «Комсомольська традиція». 16.30 — «Закон і ми». 17.00 — Матч збірних команд юніорів СРСР — НДР зі швидкісного бігу на ковзанах. 17.30 — Док. фільм. 18.00 — С. Люкевич. 18.00 — «Катюша». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Музичний фільм «Співає Анастасія Солов'яненко». 20.30 — Док. фільм. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Етюд про жінок». По закінченні — новини.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

316050, МСП.

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-35; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України. м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.